

Intervju med Sofia Heinonen och Sara Elggren

Foto: Sissela Jensen

1. Vilka gemensamma trådar har ni kunnat hitta mellan er som föregår denna utställning?

Sofia: Visuellt finns det mycket som förenar oss, särskilt när det kommer till linneduken. Under installeringen av utställningen blev det tydligt att vi båda arbetar med det rektangulära, stående formatet, vilket gjorde att vi aktivt fick arbeta för att utställningen inte skulle upplevas för statisk. Det handlade om att hitta en balans i upprepningen, som är viktig för oss båda, både i processen och installationen. Förutom upprepningen möts vi också i de suddiga ytorna, vilket kan kopplas till temat om tid och rörelse.

Sara: Vissa material, det seriella, växelvisa lager, olika mer eller mindre strikta regelverk, vissa format, skriftspråk, ganska täta verk.

2. Hur har ni därefter mötts i denna ambition att göra en utställning ihop och vilka överväganden har varit ledande i arbetet som visas?

Sofia: För oss båda var det viktigt att skapa en helhet i rummet och försöka nå ett koncentrerat uttryck. Rummet är inte så stort, men det finns många möjligheter. Vi strävade efter att verken skulle förhålla sig till varandra, men också vara starka i sig själva.

Jag har inte deltagit i någon duoutställning tidigare, och det har varit givande att få ta del av en annan konstnärs process och se hur verken förhåller sig till varandra. Det var roligt att

jobba med installationen i rummet tillsammans, vi delade många uppfattningar men det fanns även några delar att ta hänsyn till, i relation till varandras verken.

Sara: Vi sågs ett par gånger under arbetet innan, och sen sågs vi tillsammans med väldigt många verk, och gjorde ett gemensamt urval. Vi valde bort mycket, jobbade med tyngd och luft och jord och eld.

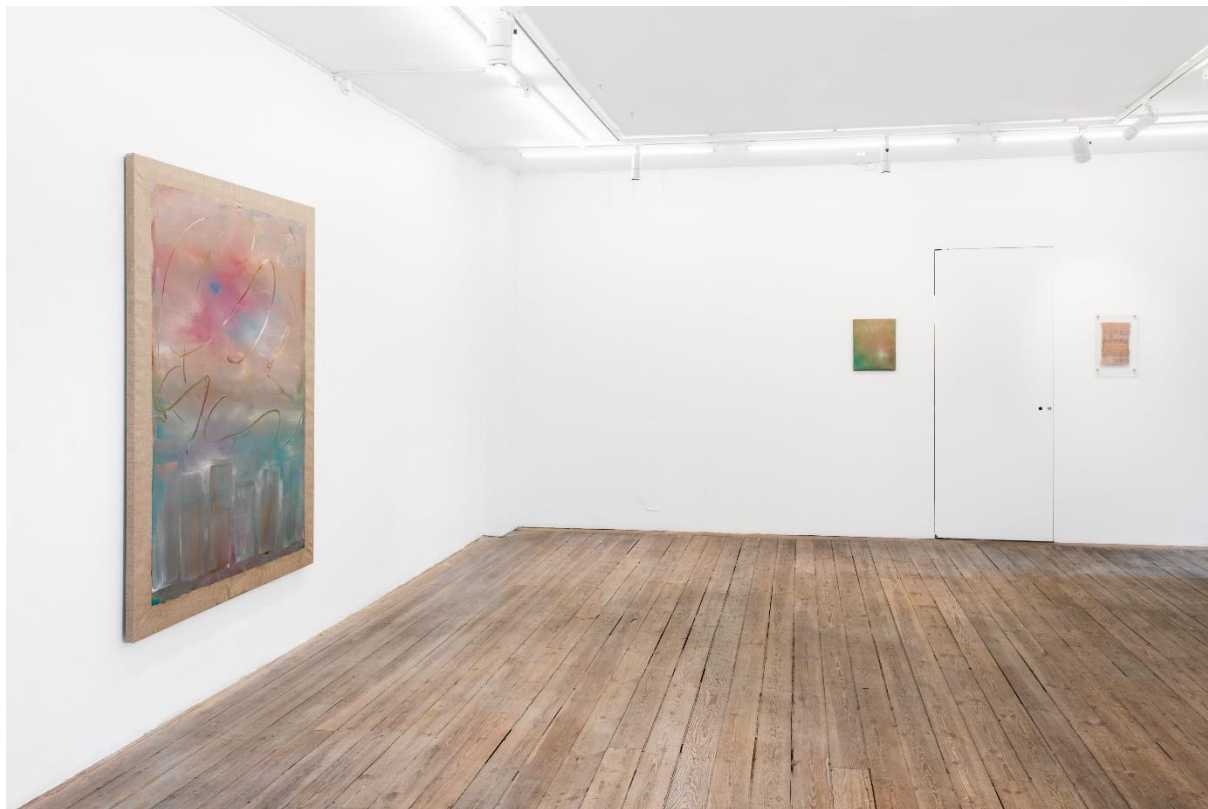

Foto: Sissela Jensen

3. Är det något som ni har upptäckt om varandra i processen?

Sofia: Det har varit tydligt att vi båda arbetar med tidskrävande medier som kräver hantverkskunskap och innebär ett fysiskt, kroppsligt arbete. Vi arbetar med naturliga, levande material som är föränderliga. Våra medier är präglade av långa traditioner på olika sätt, vilket både kan vara en fördel och utmanande.

Vi har diskuterat relationen mellan slump och kontroll. En gemensam nämnare i våra processer är att vi är öppna för att släppa in misstag och det som skaver i våra arbeten.

Vi har också pratat om hur vi förhåller oss till tecken. Saras tecken är geometriska och matematiska, och hon beskriver dem som en musikers notskrift. Mina tecken är mer spontana och uppstår när jag är i ett specifikt tillstånd, ofta byggda på repetition och kroppsminne. De påminner om automatisk skrift.

Sara: Jag hade bara träffat Sofia en gång innan vi blev föreslagna att ställa ut ihop, så jag skulle vilja säga att jag upptäckte mycket om henne och hennes arbete.

4. Sara, du arbetar med den textila väven. Vilket utrymme och plats finner du för vävkonst i det samtida konstfältet?

Sara: Det känns som ett intresse från många håll, och som en större generell kunskap, större nyfikenhet, och fler mer såväl traditionella som experimentella praktiker. Sen finns det hierarkier och ekonomiska (o)intressen som påverkar tex prissättning vid försäljning, få konstnärer som jobbar med väv kan leva på sin konst, men att det är ett orättvist klimat handlar om mer än medium. Att ställa ut väv är också alltid att mötas av frågan om hur man ska använda verket, som gardin eller duk, men även inom andra media uppstår ju frågor om vad något är, eller ska användas till. Det kan ju vara en intressant fråga i sig, om man vill.

5. Sofia; vad finner du intressant i dagens måleri?

Sofia: Jag följer samtida gestiska målare som Laura Owens, Charline von Heyl och Jacqueline Humphries. Deras måleri är inspirerande, och jag relaterar mycket till Charline von Heyls beskrivning av hur hon vill att målningen ska "uppfinna sig själv och överraska". Jag lämnar ofta utrymme för slumpen, och ibland är det just mistagen som driver utvecklingen framåt.

Jag reflekterar ofta över temat identitet som målare. I min masteruppsats skrev jag om Laura Owens, som kritiserar den snäva bilden av konstnärsidealet och vikten av att måla utan att vara bunden av förväntningar.

Julie Mehretu, som refererar till Kandinsky och Malevitch, använder abstrakta tecken för att ta upp frågor om identitet och sociala strukturer. Jag tycker det är intressant att se hur samtida konstnärer förhåller sig till abstraktion (gestmåleriet) och konsthistorien, samtidigt som de inför nya frågor som är relevanta för vår samtid, både när det gäller samhällsfrågor och filosofiska frågeställningar.

Både samtidskonsten och det konsthistoriska måleriet är viktigt för mig, jag funderar ofta på vilka faktorer som påverkar att måleri håller över tid. Första gången jag såg Joan Mitchells måleri under en skolresa till New York 2016 blev jag inspirerad av hur hon uttrycker känslor genom färg och penseldrag. Hennes koppling till kroppsmindet, genom erfarenheter från konstakning, påminner om min egen syn på hur kroppsliga erfarenheter påverkar måleriets process.

Måleriet är idag mer inkluderande, även om vissa traditioner fortfarande påverkar. Jag tror att konstskolor nu är mer tillåtande när det gäller måleri än för några år sedan, vilket är en positiv utveckling. För mig har det varit viktigt att frigöra mig från stereotypa förväntningar och arbeta självständigt, samtidigt som samtal med andra konstnärer har varit avgörande för min utveckling.

Foto: Sissela Jensen

6. Ni har båda studerat på Konstfack, om ni blickar tillbaka på den personliga utvecklingen sedan dess, vad kan ni berätta?

Sofia: Jag tog min Masterexamen 2022, och då ställde jag ut målningar där jag hade utforskat kanterna. I denna utställning har jag fortsatt att utveckla dem och låtit dukens råhet komma fram, vilket gör att linneduken blir ännu tydligare. Spåren från processen är fortfarande synliga, och kanten fungerar som kontrast till de täckta ytorna, vilket reflekterar själva måleriprocessen. Jag tycker det är intressant att arbeta med begränsningarna av kanten, eftersom de öppnar för många möjligheter. Det gäller även den automatiska skriften och de tydliga penseldragen, som nu har fått större betydelse. Dessa begränsningar kommer jag nog att fortsätta jobba med under lång tid framöver.

Jag ser nu att gesten/skriften har utvecklats till att bli mer som en kroppslinje än en handlinje, där hela kroppen påverkar linjerna. Dessa linjer har fått en större plats i målningarna, vilket jag vill fortsätta utforska. Jag funderar på hur mycket jag kan reducera och hur mycket av linjen som ska förstärkas. Kanske kommer jag att öka skalan igen för att vidare expandera gesten.

Sara: Jag är rastlös och vill gärna jobba mer, men sen måste jag få in pengar också och det går ju inte alltid ihop. Att arbeta med väv är för mig också mycket att försöka greppa olika bindningar eller möjliga bindningar för att kunna göra något som jag tror jag vill göra. Och då kan det ta tid att förstå sånt som är matematiskt eller grammatiskt, i alla fall för mig, men som med de flesta konstruerade system att när man fattar så öppnar sig något framför en, enskilda tecken blir till större bilder, och ger ny mening som känns som en mening. Och jag är en

snabb vävare men allting tar ju tid, och avbryts. Så jag har inte hunnit så mycket som jag skulle vilja.

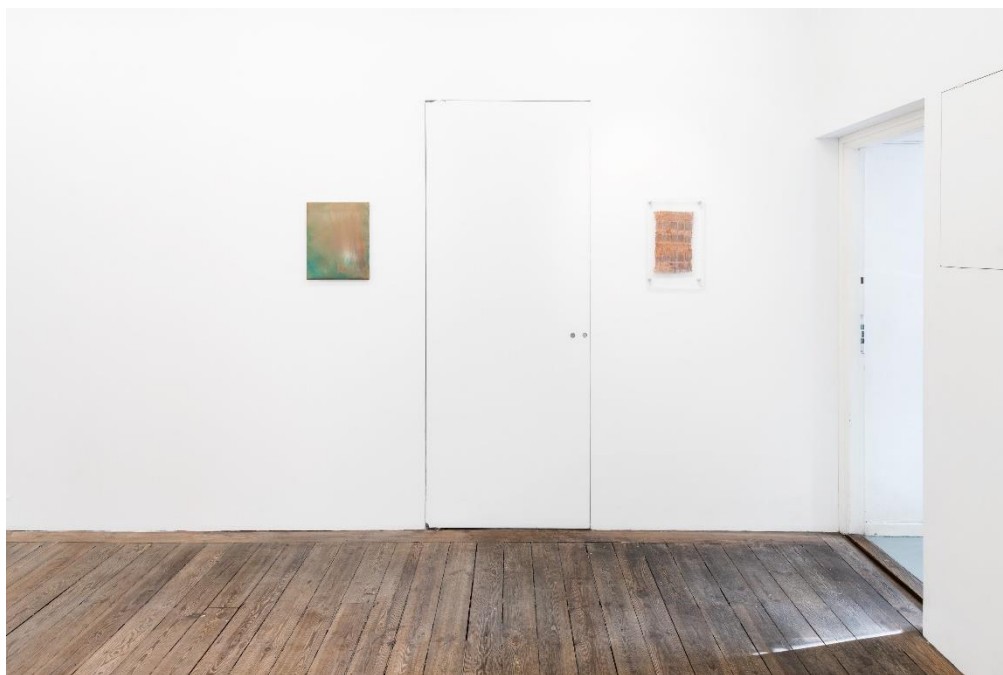

Foto: Sissela Jensen

7. Vad händer härnäst för er?

Sofia: Jag ser fram emot att fortsätta måla i ateljen, efter den intensiva arbetsperioden inför utställningen. Det hade också varit roligt att fortsätta utställningsprojektet med Sara i ett annat sammanhang framöver.

I höst kommer jag att medverka i en grupputställning på Kummelholmen.

I sommar ska jag på residency i Grez-sur-Loing i Frankrike. Under residenset på Capri i vintras blev jag starkt påverkad av färgskalan, den dramatiska naturen och det intensiva ljuset påverkade mitt måleri. Därför ser jag fram emot att även åka till Grez-sur-Loing, och se hur platsen påverkar måleriet.

Sara: Jag ställer ut på Jakobsbergs Konsthall i januari, och gör annat också innan dess hoppas jag.

Text: Ashik Zaman